

عنوان مقاله:

بررسی و تطبیق کهنالگوی آنیما در شعر بدر شاکر سیاب و قیصر امینپور علمی- پژوهشی

محل انتشار:

دوفصلنامه ادبیات تطبیقی، دوره 9، شماره 17 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

عباس گنجعلی - دانشیار گروه زبان و ادبیات عربی، دانشگاه حکیم سبزواری

نعمان اتق - دانش آموخته دکتری زبان و ادبیات عربی، دانشگاه حکیم سبزواری

خلاصه مقاله:

براساس نظریات روانشناس سوییسی، کارل گوستاو یونگ، ضمیر ناخودآگاه جمعی، میراثی است بازمانده از دوره‌های نخستین نیاکان بشر که در ذهن هر انسانی وجود دارد. در این ناخودآگاه جمعی، تصاویر ازلی و مفاهیم مشترک جهانی وجود دارند که یونگ، آنها را کهن الگو می‌نامد. مهمترین کهن الگوها از نظر او، سایه، نقاب، آنیما و آنیموس هستند. آنیما شاید مهمترین این کهن الگوها باشد که به شخصیت زن پنهان در وجود هر مردی اطلاق میشود. این کهن الگو، در تمامی آثار ادبی جهان مشاهده میشود و شاعران و نویسندگان، آثار ادبی خود را با الهامگرفتن از آن غنا بخشیده اند. بدر شاکر سیاب و قیصر امین پور نیز از شاعرانی هستند که با الهام گرفتن از این کهن الگو، احوال درونی خود را آشکار نموده‌اند. در پژوهش حاضر، به بررسی و تطبیق این کهن الگو در شعر این دو شاعر، با رویکرد تطبیقی مکتب آمریکایی پرداخته میشود. نتایج این پژوهش، نشان میدهد که حضور آنیما، یکی از مهمترین تکیه گاه های عاطفی این دو شاعر بوده است که با توجه به شرایط متفاوت فرهنگی و جغرافیایی شان، به گونه های متفاوتی در اشعار آنها ظهور یافته است

کلمات کلیدی:

بدر شاکر سیاب، قیصر امینپور، آنیما، وفیقه، همسر.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/833991>

